

ума къмъ бога и молитвата мѣ была пріятна на бога, а молитва съ постъ е много страшна на діавола. За това трѣбъ да имаме сѣкога тѣзи двѣ добрини: защо постъ и милостыня, избавятъ чловѣка отъ смърть, понеже колкото са оскорбава стомаха, толко повече са смирава сърцето, а когато е стомаха наситенъ и насладенъ, тога мисльта мѣ полѣдва. И тѣй поста приносъ на чловѣка здравіе и веселіе, а піанството смърть, дѣшевнѣ и тѣлеснѣ. Подиръ това чѣдо христосъ начналъ да предсказва на апостольте своите мѣки, които щещи да претърпи самоколко, за да са увѣратъ чи той самъ са предава на смърть, за спасеніето на чловѣческѣа родъ. За тѣй имъ казалъ напредъ, и рекалъ: моатѣ дѣшъ никой не може да а земь отъ мене, но азъ самъ а предавамъ: защото имамъ власть да а земна пакъ. И като рекалъ на апостольте скорбны хораты, чи щещи го мѣчатъ, послѣ ги зарадвакъ като рекалъ ни щещи възкрасни въ третѣа день. Съ това наѣчава насъ, чи подиръ сѣкога скорбь дохожда и радость.

ПОУЧЕНІЕ.

Христіане! отъ днешното евангеліе познавате добрѣ, какъ нѣма по голѣма сила противъ діавола, отъ поста и молитватъ. Потрѣдитиса прочее за тѣзи безцѣннѣ добринѣ, и са украсете съ тѣхъ да посрещниме воскресеніето христово, и да влезиме во онаа ангелска радость, доде сѣ отворени вратата на поста и на сичкитѣ добрини: да не тропаме послѣ на праздно, защото щещи ни казни христосъ; не въ познавамъ, идети отъ мене вси дѣлающѣи беззаконіе. Сега е време да влезиме въ онаа радость: защото сѣ вратата отворени, тѣ сѣ малко тѣсни и съ трѣдъ са влезва презъ тѣхъ, но вътре е широко и радость голѣма. Както сѣкога чловѣческа работа исперво са види тешка и мѣчина, а послѣ става лека, радостна и весела, н: пр: орача сѣ съ трѣдъ и скорбь, но жани съ весели пѣсни, война отива на вой съ голѣмъ страхъ, но вращасъ съ веселіе, тзрговица странствѣва много време и тзрпи разны бѣды и страхове, но като са взрни съ придобитъкъ, сичкото забравѣ и са весели съ чадата си и пріателите си. Така и ние да не гледаме постныа трѣдъ, но да са мѣчиме да го свзршиме докрай: защото, като доди свѣтото воскресеніе, и видиме нашъ дѣшевнъ придобитокъ, тога щещи са радваме не исказанно. За това сме длжжи, да не преминѣваме на праздно постното време, което е нарѣдено за нашето спасеніе: и да не казваме чи имаме време за покаяніе; защото не знаеме нити до утре, да ли щещи сме живи: защо днесъ гледаме много хора та шдѣтъ и піатъ, а утре ги нѣма: но умиратъ. За това да не оставеме нашето покаяніе за дръго време, защото времето не е въ нашатъ власть, но да бѣдиме сѣкога готови: защото